

KAPUCYNI W EUROPIE: MARZENIE O BRATERSTWIE

WSPÓLNOTY BRATERSKIE W EUROPIE

WSKAZANIA DLA KAPITUŁ DOMOWYCH W PERSPEKTYWIE SPOTKANIA W CZĘSTOCHOWIE 11-16 PAŹDZIERNIKA 2021

WPROWADZENIE

W dniach od 11 do 16 października 2021 r. w Częstochowie odbędzie się spotkanie Ministrów Prowincjalnych, Kustoszy i Delegatów z kontynentu europejskiego, aby wspólnie zastanowić się nad naszą kapucyńską przyszłością. Pragniemy, aby wszystkie wspólnoty braterskie, które są w Europie, uczestniczyły w przygotowaniach przez swoją modlitwę i refleksję - aby to spotkanie okazało się owocne.

Prezentowany materiał jest pomocą do zorganizowania kapituły domowej w każdej naszej wspólnoty. Licząc na braterski, aktywny udział wszystkich, mamy nadzieję, że przed 15 czerwca br. poszczególne wspólnoty prześlą na piśmie efekty dyskusji i propozycji z kapituł do swoich ministrów/kustoszy/delegatów, którzy po dokonaniu ich zestawienia, prześlą syntezę pracy do sekretariatu naszej Komisji (europa2021@ofmcap.org).

Wychodząc od treści pisma Ministra Generalnego z dnia 22 listopada 2020, List do wszystkich braci Europy”, (Prot. N. 00844/20), pragniemy zwrócić uwagę na zasadnicze punkty, które będą omawiane podczas spotkania w Częstochowie.

MODLITWA NA ROZPOCZĘCIE KAPITUŁY

Razem:

Wielbimy Cię, Najświętszy Panie Jezu Chryste,
tu i we wszystkich kościołach Twoich,
które są na całym świecie i błogosławimy Tobie,
żeś przez święty krzyż Twój świat odkupić raczył.

Lektor:

Z Dziejów Apostolskich(4, 32 – 33)

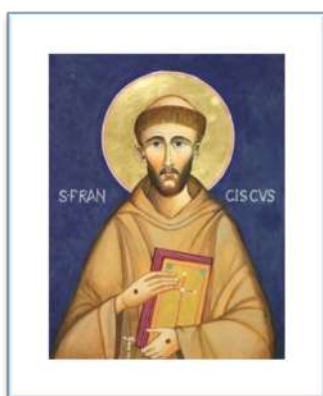
Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich, którzy uwierzyli. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne. Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na wszystkich.

Razem:

Święty, święty, święty, Pan Bóg wszechmogący,
który jest i który był, i który ma przyjść (*por. Ap 4, 8*):
I chwalmy, i wywyższajmy Go na wieki (*por. Dn 3, 57*).

Godzien jesteś, Panie, Boże nasz,
otrzymać sławę, chwałę i cześć, i błogosławieństwo (*por. Ap 4, 11*):
I chwalmy, i wywyższajmy Go na wieki.
Godzien jest Baranek, który był zabity, otrzymać moc i bóstwo,
i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo (*Ap 5, 12*):
I chwalmy, i wywyższajmy Go na wieki.
Błogosławmy Ojca i Syna z Duchem Świętym:
I chwalmy, i wywyższajmy Go na wieki.
Błogosławcie, wszystkie dzieła Pańskie, Panu (*Dn 3, 57*):
I chwalmy, i wywyższajmy Go na wieki.

Święty Franciszek: Modlitwy pochwalne odmawiane przy wszystkich godzinach

Lektor:

Napomnienie szóste świętego Franciszka

Bracia, spoglądajmy na dobrego Pasterza, który dla zbawienia swych owiec wycierpiał mękę krzyżową. Owce Pana poszły za Nim w ucisku i prześladowaniu, w upokorzeniu i głodzie, w chorobie i doświadczeniu, i we wszystkich innych trudnościach; i w zamian za to otrzymały od Pana życie wieczne. Stąd wstyd dla nas, sług Bożych, że święci dokonywali wielkich dzieł, a my chcemy otrzymać chwałę i cześć, opowiadając o nich.

Ojcze nasz...

DO ROZWAŻENIA NA KAPITULE:

Zorganizowanie struktury według zasad prawnych zawiera w sobie zdolność do przeżywania jej w duchu wiary i jako bracia mniejsi, tak jak to rozumie święty Franciszek. Wymaga to jednak głębszego wejścia w logikę ewangeliczną. Jeśli będziemy umieli przyjąć ten ewangeliczny styl bycia braćmi mniejszymi, będziemy też bardziej gotowi do przyjęcia w duchu braterstwa każdego rodzaju współpracy i wszelkich przemian.

Zatem przyszłość Zakonu nie będzie zależała ani od naszych sił, ani od naszej zdolności do przetrwania, ale raczej od ewangelicznego orędzia wyrażonego w świadectwie braterstwa i *minoritas*.

- a. Jakie są, według Ciebie, najważniejsze problemy i wyzwania dla kapucynów w Europie? Które z nich są najpilniejsze?
- b. Jakie działania należy podjąć, aby zachować wierność naszemu charyzmatowi w Europie?

1. POTRZEBA AKTUALIZACJI STRUKTURY ZAKONU W EUROPIE

Zakon w Europie jest dzisiaj podzielony na cztery Konferencje (CIC: trzy prowincje półwyspu iberyjskiego, stale się zmniejszające; CIMPCap: siedemnaście prowincji włoskich, z przewidywaną dalszą redukcją ich liczby; CENOC: siedem prowincji Europy Zachodniej i dwie delegatury, szybko „topniejące”; CECOC: sześć prowincji Europy Wschodniej, trzy kustodie, cztery delegatury i kilka domów obecności); razem z nimi chcemy zaprosić także Konferencję Bliskiego Wschodu ASMEN (trzy kustodie, dwie delegatury i jeden dom obecności).

Spokojna, obiektywna analiza danych i znaczących zmian, jakie dokonały się w ostatnich dziesięcioleciach oraz tych, które można przewidzieć w niedalekiej przyszłości, zmusza do refleksji nad dokonaniem aktualizacji, która pozwoli, aby struktury konferencji, utworzone w innych realiach, mogły dzisiaj skutecznie pełnić swoją rolę, według tego, co przypisują im Konstytucje. Wraz z przeobrażaniem Konferencji, musimy także zastanowić się nad reformą poszczególnych okręgów, które nie posiadają już lub wkrótce utracą niezbędne warunki, aby nimi być (*por. R. Genuin, List do Braci Europy, 4.1*).

Pytania:

- a. Czy przynależąc do Twojego okręgu/prowincji/kustodii myślisz o sobie także jako o "kapucynie europejskim"? Czy czujesz się bratem należącym do Europy, otwartym na inne narody? Czy problem braku powołań w skali europejskiej przeżywasz tylko w perspektywie swojej prowincji/kustodii?
- b. W jaki sposób starania Ministra Generalnego wpływają na twoją prowincję/kustodię/delegaturę?
- c. Jeśli byś musiał, to jaką propozycję byś dał dla bardziej skutecznej obecności Zakonu w Europie i w twoim kraju?
- d. Ostatnie kapituły generalne wyrażały potrzebę reorganizacji Konferencji. Co byś zaproponował, aby te struktury były bardziej efektywne w animacji Zakonu?

2. FORMACJA

Pierwszym celem naszej *Ratio formationis* jest pogłębienie kapucyńskiej tożsamości charyzmatycznej w pluralizmie kulturowym. Życzliwość i bezinteresowność są sercem naszego charyzmatu.

Powinniśmy popierać te modele formacji, które najskuteczniej pomagają nam kontemplanować Boga jako Najwyższe Dobro, doświadczać Jego dobroci w nas samych, być wdzięcznymi za dobro, które On dokonuje przez naszych braci i angażować nasze życie w promowanie i szerzenie tego dobra. To właśnie nas wyróżnia w Kościele jako franciszkanów kapucynów.

Europa się zmienia, a wraz z nią nasz styl życia i nasza obecność. Zdrowe i konieczne jest utrzymywanie mądrego napięcia między tożsamością a przynależnością. Czasami jednak traciliśmy tę równowagę i budowaliśmy tożsamość kapucyńską, której poczucie przynależności było bardziej związane z tradycjami i kulturą naszych prowincji zakonnych, niż z naszymi autentycznymi wartościami charyzmatycznymi. Czyż prowincjonalizm nie jest owocem tego błędu? Dlaczego nasza tożsamość czuje się tak zagrożona i dezorientowana w obliczu procesów restrukturyzacji czy unifikacji prowincji?

Bez formacji nie ma przyszłości. Jest jeszcze czas: jest to właściwy moment, aby uaktualnić nasze struktury formacyjne, udoskonalić formację wychowawców, poprawić style rozeznawania i towarzyszenia naszym kandydatom, przekazywać z większą pasją nasze wartości charyzmatyczne. Jest to możliwe tylko wtedy, gdy otworzymy się z jednej strony na współpracę między naszymi europejskimi okręgami, a z drugiej strony na interkulturowość, to znaczy na szczerą akceptację różnych sposobów przeżywania charyzmatu kapucyńskiego na innych kontynentach i w kulturach „niezachodnich”. (*Ratio formationis*, 302-304).

Bądźmy razem we wspólnocie braterskiej wsłuchani w szept Boga i w potrzeby naszego świata! (J. Raime, Nowe wino do nowych bukłaków - Formy współpracy na starym kontynencie”)

Pytania:

- a. Czy udało Ci się poznać nowe *Ratio formationis* naszego Zakonu?
- b. Czy wasz okręg współpracuje w formacji początkowej z innymi? Jeśli tak, to jakie są tego zalety, które należy zachować i jakie problemy należy rozwiązać?
- c. Jakie są perspektywy na przyszłość w formacji ciągłej, zwłaszcza celem wzrastania we wspólnej przynależności do Zakonu w Europie?

3. PROJEKT WSPÓLNOT ŚWIĘTEGO WAWRZYŃCA Z BRINDISI

Wobec drastycznego spadku powołań, stopniowego zamykania klasztorów i naszej obecności w różnych krajach Europy, zadajemy sobie pytanie, jak zaradzić tej sytuacji. Początkowo szukaliśmy rozwiązania, ułatwiającego przybycie do Europy braciom z innych kontynentów. Tak narodziła się "braterska solidarność między okręgami". Spora liczba braci przybyła z daleka i zasilila różne europejskie wspólnoty. Szybko jednak zrozumieliśmy, że nie wystarczy tylko zastąpić miejscowych braci, zająć ich miejsce, ale trzeba stworzyć nowy format.

W obliczu zanikania naszej obecności w Europie Zachodniej stawiamy pytanie: czy chcemy przyglądać się biernie temu postępującemu procesowi i pogodzić z nieubłaganym przeznaczeniem, czy też, choćby w niewielkim zakresie, ale jednak podjąć zdecydowane działania, które rozpaliby na nowo płomień naszego charyzmatu, poprzez wewnętrzną odnowę i postawienie wymiaru braterskiego w centrum naszego życia modlitwy, naszej pracy i w apostołstwie.

Aby powstały wspólnoty, które to osiągną, potrzebna jest dyspozycyjność i zaangażowanie nie tylko braci z innych kontynentów, ale także braci z samej Europy, szczególnie młodszych. Należałoby więc powoływać międzynarodowe wspólnoty braterskie, których centrum jest komunია braterska, otwartość dla pragnących uczestniczyć w naszej modlitwie, które stałyby się ośrodkami promieniującymi duchowością, opartą na prostocie i harmonii życia.

Nawet, jeśli będzie coraz mniej kapucyńskich klasztorów, to jednocześnie mogłaby powstać sieć wspólnot, składająca się z braci różnego pochodzenia, zdolnych odnowić oblicze naszej obecności w Europie. Tak jest już w Clermont Ferrand i w Lourdes we Francji, w Antwerpii w Belgii, w Leon w Hiszpanii, w Spello i w Celle di Cortona we Włoszech.

Także nasi bracia z Ameryki Łacińskiej uświadomili sobie, że proces sekularyzacji dotyka również ich krajów. Oni również skłaniają się do zakładania wspólnot braterskich, składających się z braci różnego pochodzenia, koncentrując się na życiu braterskim. Proces uświadamiania tego jest w toku i jesteśmy przekonani, że nie pozostanie bezowocny. Teraz to rozszerzenie projektu wymaga znalezienia odpowiedniej nazwy. Dlatego postanowiono nie mówić

już o "Projekcie Europa", ale o "Projekcie Wspólnot Świętego Wawrzyńca z Brindisi" (*Sprawozdanie br. Mauro Jöhri*).

Pytania:

- Co wiesz o „Projekcie Świętego Wawrzyńca z Brindisi”, promowanym przez Zakon od kilku lat (zob. <https://europa2021.ofmcap.org>)?
- Czy "Projekt Świętego Wawrzyńca z Brindisi" i inne wspólnoty, które żyją według tego stylu, mogą być użytecznym narzędziem dla waszych okręgów?
- Czy jesteś przekonany o zaangażowaniu, jakie muszą podjąć przede wszystkim kapucyni w Europie, aby rozpaść płomień swojego charyzmatu poprzez wspólnoty Świętego Wawrzyńca i inne, podobne inicjatywy?
- Czy znasz w swoim okręgu lub w Europie jakąś wspólnotę braterską, która inspiruje się lub żyje według Projektu Świętego Wawrzyńca i poświęca się konkretnej działalności?

4. RÓŻNE PROPOZYCJE

- Jakie masz propozycje animacji kapucyńskiego braterstwa w Europie?
- Jakie sugestie miałbyś na spotkanie ministrów/kustoszy/delegatów w Częstochowie?

Niepokalana Dziewico, Królowo osób konsekrowanych, błagamy Cię: zwróć na nas Twe matczyne oczy. Ty, która na kontynencie europejskim w minionych stuleciach, jak i naszych czasach, chciałaś na wiele sposobów okazywać swoją macierzyńską obecność, towarzyszyć nam i dzisiaj, prosimy Cię o to, my, bracia kapucyni z Europy, z odnowionym duchem misyjnym na wzór Franciszka z Asyżu, twojego oddanego syna. Dziewico uczyniona Kościołem, spraw, abyśmy byli świadkami Twojego Syna Jezusa, rozpaleni płomieniem naszego charyzmatu: wierni naszemu powołaniu, zwiastowali nadchodzące Królestwo, aby Europa na nowo odkryła radość Ewangelii i szczęście przeznaczone dla Twoich wiernych. Królowo Zakonu Serafickiego, módl się za nami! Amen.